

כמת והרצל עוזר שנחשד נרצח השבוע

החומרים והשריפות בבניין ההולך ומוקם. כאשר לא הביאו מעשים אלה להפסקת בנייה, פוצץ טרקטור שמעבד בשטח, בי אמצעות מיטען חבלה ממולכד. מעולם לא נתגלו האחראים למעשים אלו.

חוקרי רצח שולמן הומינו למישטרה את בצלאל מירוחי, וגבו ממנו עדות על אודות איומים שהופנו אליו, בשעה ש עסק בהקמת הבניין עבור דויד שולמן. מירוחי נחקר גם בקשר לריב ישיר ש היה לו בהלך הבנייה, עם האחים שניר, צוות החקירה הגיע למסקנה, כי מיל בדי הסיכסוך בנוגע לדרך היתרה לבני מישפחה שניר התנגדות גם לעצם קניית האדמות על-ידי שולמן והקמת המיבנים. לצוות נודע גם, כי מישפחת שניר טענה ששולמן סוגר אותה בבנייניו מכל הכיור

להשיג, אחיזה לקשר של עוזר עם רצח שולמן, בא העולם התחתון והגיש לה על מגש של כסף. ביום השלישי השבוע נרצח הרצל עוזר על-ידי אלמונים, שירו בו ליד דלת ביתו. עתה משוכנעים חוקרי רצח שולמן, כי הרצח של עוזר קשור קשר ישיר עם רצח שולמן.

בניגוד למה שיכול להראות בעיקבות רצח הרצל עוזר, הרי שאנשי הצח"מ משוכנעים שבעקבות רצח עוזר הם הקריר בים עוד יותר לפתרון תעלומת רצח שולמן.

האם המת

חי?

עם ידידי שניר נימנה גם יוסף לב, הי מכונה אביר טוב, הנחשב כמומחה לפיי צוצים. במיקצועו הרשמי הוא, אמנם, דיג, אלא שבמאגר המודיעיני המישטרה הוא ידוע כסוחר סמים וכמומחה לפיצוצים. הי מישטרה החליטה לחקרו, אך הוא הציג אליבי מהימן, ולא נמצאו נגדו כל הוכחות. כתוצאה מכך פנתה המישטרה אל קבלן פיצוצים אחר, שלמה קלמיס. אולם אותו התקשתה המישטרה להביא לחקירה, שכן הוא נחשב כמת.

קלמיס בן 32, המכונה שלום, הוא בעל עבר עשיר בעבירות שונות. מילבך התעסקותו בחומרי חבלה, הוא ידוע ל מישטרה גם כסוחר סמים. הוא נשוי ומת גורר עם אישתו ברחוב קדם 128 ביפו. מאז ה'2 בנובמבר 1979 הוא נעדר, ועיקבותיו נעלמו. שמועות, שרווחו בקרב העולם התחתון, סיפרו, כי קלמיס נרצח על רקע חיסול חשבונות, וגופתו הוסתרה. החוקרים נטו לקבל שמועות אלה, כיוון שעל-פי מידע שהיה בידם היה קלמיס אהראי לניסיון ההתנקשות בחייו של ראש הכנופיה הערבית ביפו, חאג' כחיל, שי מכוניתו מולכדה בכיור אחרים בתל אביב. כחיל ניצל בפעם זו, תודות לאמ צעיהוירות שנקט, כאשר השאיר את דלת מכוניתו פתוחה בשעת ההתנעה, הוא הועף החוצה, ורק נפצע. את מותו הוא מצא מיריות תת-מיקלע, זמן מה לאחר מכן. החוקרים הניחו, כי ידם הארוכה של אנשי כנופיתו מצאה את קלמיס ונקמה בו.

שינוי מפתיע בהנחתם של החוקרים חל כאשר הובא לידיעתם מיקרה אחר, שאירע לפני רצח שולמן. שני חברים של שלמה קלמיס, אברהם בן-שמעון ויע קוב ואקנין, נתפסו סמוך לביתו, כשי ברשותם חומר נפץ. הם הודו, בשיחות עם חוקריהם, כי קיבלו את חומר הנפץ מ קלמיס. אך סירבו למסור על-כך עדות, כנראה מחשש לנקמה. למרות שהוצעה להם עיסקה הם עמדו בסירובם, הועמדו לדין הורשעו.

אחרי רצח שולמן התגלה, כי חומר הנפץ שנמצא ברשותם זהו לשרידי חומר

מוחמד שניר הוא אחד מבני המישפחה שסביבה מת נהלת חקירת המישטרה. החוקרים בודקים את מעורבות האחים שניר בפרשת שולמן.

נים, ומפריע את מנוחתה. מילבך זאת הביעה המישפחה כעס רב כאשר נודע לה, כי שולמן מכר חלק מהשטח לבנק דיט קונט בסכום גבוה. בנייה מישפחה טענו, כי שולמן מתעשר מאדמות אשר נגזלו מהם. בני המישפחה נעצרו על-ידי המיש טרה השבוע.

אגרוף

קמוץ

עם תחילת החקירה הגיעה המיש טרה למבוי סתום עד שחלה התפתחות מפתיעה. מכיוון שונה לחלוטין, אשר אימצה את ידי החוקרים להמשיך ב חקירה.

העולם התחתון היפואי מתחלק לכמה כנופיות. אחת מהן היא ערבית והשאר יהודיות או מעורבות. בין הכנופיות קיי מים יחסים מורכבים, שחלקם באים לידי ביטוי במעשי רצח על רקע חיסול חשבונות. בחברה היפואית יש לבני מישפחת שניר מעמד מיוחד.

מעמד זה של בני שניר בא להם כתוצאה מהמוניטין שיצא להם כגברים קשוחים. היטיב להגדיר זאת הוקר מישטרה, שי השווה את בנייה מישפחה, הסגורים בתוך עצמם, לאגרוף קמוץ.

כתוצאה ממעמד נימנים עם ידידי הי מישפחה גם עבריינים יהודיים רבים, נוסף על ערבים. עימם נימנים לילו פרגיון הרצל עוזר, שני לווייתנים, שדי בהזכרת שמם עור להטיל מורא על דגיהרקק בי עולם התחתון.

פרגיון ועוזר הוזמנו לחקירה ושחררו. עוזר הציג את האליבי המשכנע ביותר: ל ביום הרצח הוא היה בכלא. לכאורה לא היתה למישטרה כל אחיזה לחשוד בו. אולם מה שלא הצליחו חוקרי המישטרה

האחים שניר שנעצרו השבוע, הם בעלי מעמד מיוחד בעולם התחתון היפואי. בתמונה הם נראים בעת שנעצרו, בשנת 1965, בחשד רצח שריף שאנטי. המישטרה חששה לעצור את האחים שניר כדי שלא תואשם בהתנכלות לערבים.

הנפץ ששימש למילכוד מכוניתו של שולמן. החוקרים קישרו מייד בין שתי הפרשות, והעלו את הסברה, כי השניים לא שיקרו, וכי קלמיס כלל לא נרצח, אלא ירד למחתרת.

החוקרים סבורים, כי היתה ברשות קלמיס כמות נוספת של חומר נפץ, מאותו הסוג שנתפס אצל חבריו. את ההשערה הזאת חיזקה גם העובדה, כי מילכוד מכור ניתו של שולמן היה זהה כימעט לחלוטין לשיטת מילכוד מכוניתו של חאג' יוסי היימן.

יוסי היימן

מי הכשיל את שר'המישפטים, שציווה להפוך

דרך ציבורית לפרטית - ופתח בנך במחול השדים

דרך המלריבה

מילחמת העצמאות והוכרו כנפקד, ואשר כל רכושו הותרם. הקרקעות נמכרו מרשות הפיתוח לקונים שונים. מיגרש אחד הגיע לבעלותו של דויד שולמן (הרצל 158). שהקים עליו את בית רהיטי מרט. את המיגרש לידו (הרצל 156) רכש בנק דיט קונט, בשנת 1950. לאחר ההפקעות נותרו בידי המישפחה כ-30 דונמים הכוללים איזור מוסכים, פרדס ובתי מגורים, ואשר משתרעים בין רחוב הרצל לאיזור קריית המלאכה ובתי מרכנים של יולי עופר. הכניסה היחידה לשטח שניר שבו עשרות בעלי מלאכה, היא באמצעות דרך ציבורית העוברת בין בית מרט לבית דיסקונט והי קיימת מאות שנים.

שבו ביטול את יעודה של הדרך הציבורית המפרידה בין בית מרט לבית דיסקונט הסמוך, הפך אותה דרך פרטית ואיפשר את מכירתה מבעלות עיריית תל-אביב ל בעלות בנק דיסקונט. בכך הוסתה הכף לטובת בנק דיסקונט בסיכסוך הממושך בינם לבין בעלי הקרקעות שבראשם עיר מדת מישפחת מוחמד שניר. מישפחת שניר המורחבת, המונה 7 מישפחות (45 נפי שות), שוכנת במקום דורות רבים. המיש פחה היתה בעלת עשרות דונמים הכוללים את מרבית השטח לאורך רחוב הרצל, שעליו שוכנים כיום בית מרט, בית דיט קונט ובית מרט-מירוחי שנמכר באחרונה לדיסקונט. השטחים לאורך רחוב הרצל היו בבעלות בני מישפחה שנמלט למצריים בי

ח וששני שמי שסיפק לכבוד השך את המידע שעליו ביסט את הרי דעתו האמורה, לא עשה עבודה ראויה וחוששני שהכשיל את שר'המישפטים. קביעה חמורה זו קבע שופט השלום בתל אביב אליעזר כהן בפסקי דין שנתן בימים אלה במהלך מישפט של בעלי קרקעות באיזור גבעת הרצל נגד בנק דיסקונט. סיכסוך בעלי הקרקעות מיקד את תשומת-לב המישטרה בחקירת המניעים לרצח דויד שולמן. השופט סתם ולא פירש מי הוא שהכשיל את שר'המישפטים, ו מתוך תקיב בתייהמישפט אין ללמוד מי עשה מעשה חמור זה. דבר אחד ברור: שר'המישפטים, שכאמור על-ידי השופט הוטעה והושל, פירסם בדצמבר 1976 צו